

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401391776/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

lidt Humanitet har de dog tilbage, –
 men Gott bevare enhver for de smaa!
 De føler ej mindste Barmhertighed,
 de kjender ej Dyd, men kun Dydens Navne,
 og strax de faldt som glubende Ravne
 over mig ulykkelige Due ned.
 Da Andersen slap mig – o, hvor det letted!
 men Tuborg er værre, det kan De tro,
 og alt hvad jeg stred, og alt hvad jeg sprætted,
 saa slap jeg dog ikke ud af hans Klo.
 Han passer immer paa som en Smed,
 for ham maa altid jeg staa paa Pinde,
 naar han gaar ud, saa ta'r han mig med
 eller lukker mig først forsigtig inde.
 Der maa jeg da sidde i Fængselsnat,
 mens højt efter Frihed min Længsel flyver;
 men Timen, jeg vented, er kommen brat,
 nu ser jeg min Frelse, nu har jeg den fat!
 – De maa spytte mig i Ansigtet, om jeg lyver.

KLINT *afsider*. Det var da noget forunderligt Tøjeri!
Højt. Men hvor skulde De da hen med Tuborg i
 Aften?

SKOMAGER. Han vilde ud at spadsere med mig,
 for vi skulde lave paa den fjerde Akt af hans Stykke.
 Og bagefter skulde han hjem og lukke mig inde, for
 saa skulde han i Selskab og læse mig op.

KLINT. Men hvad kan det hjælpe, De løber bort?
 han faar jo strax fat paa Dem igjen.

SKOMAGER. Han faar mig aldrig i sine Dage. For De
 veed, at jeg er Skomager af Profession, og mens jeg
 nu har maattet sidde alene hjemme, har jeg syet disse
 her, *tager en Pakke frem*, og de skal sgu nok hjælpe.